

IUSTI LIPSI
DIVA SICHEMIENSIS

siue

ASPRICOLLIS:

1
32063

Nouacius BENEFICIA & ADMIRANDA.

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA,

Apud Ioannem Moretum.

M. DC. V.

Cum Privilegiis Casaræo & Regio.

Serenissimæ
ISABELLÆ,
CLARÆ, EVGENIÆ,
INFANTI
HISPANIARVM,
Principi & Dominae nostræ.

IVAM VIRGINEM Si-
chemiensem ad te
DOMINA nostra ad-
fero: tuam illam, ani-
mo semper cultam,
corpore & oculis etiã
aditam atque vsurpatam. Pietas tua
cui non innotuit? quam velut heredi-
tariam virtutem vindicas, ab auis pro-
* 2 auisque

I
I. L I P S I
D I V A V I R G O
A S P R I C O L L I S .

C A P V T I .

*Aliquid pro fide Miraculorum : & decorum huius
scriptionis.*

N, coronam hanc alteram ad te,
D I V A, adfero, è floribus tuis ple-
xam, è vicino horto tuo decer-
ptam. Et recenter decerptam: vt
etiam nunc sensus suauitate, ani-
mos admiratione afficiat atque
adflet. Vbi estis, qui paullò vetustiora eleuatis, aut
illuditis? ecce noua nouitia: ecce in oculis atque
auribus omnium nostrum gesta: ecce concursu,
plausu, fructu gentium celebrata. Quæ fides po-
test esse in rebus humanis, si hæc non est? Quam-
quam ista ipsa, attendite, fidem vetustioribus
etiam illis, vel ab exemplo, struunt. Si enim nunc
facta, & videmus: cur nuper & olim abnuam
fuisse? Idem ille Deus est qui patrat, eadem illa
M A T E R - V I R G O, per quam patrat, & quam
honore hoc honestat, & attollit. Imprudens non
A dicam

REIECTIVNCVLA

SANNIONIS CVIVSDAM

BATAVI.

VIT his diebus, Lector, nescio quis homo nebulo (ita est, & nugas meras & sordes loquitur, & id plebeiâ suâ linguâ) homo, inquam, nebulo qui DIVAM & me peteret, & conviciorum strue utrumque oneraret. Vidi, legi, risi, etsi in morbo atque eo ancipiti: denique atra etiam bilis mea, credo, incaluit, & hac pauca apud te dicere vel fundere iussit, quâvis neglectim. Quid enim accuratè in illum opus, quem ego infra iram meam existimo: iram? etiam vives, & primis dentibus (ne invidiosum sit) leo leporem hunc frangam. Miser, quid facis? * χύτην & πέτραν, ut verbum est, & συμφωρῆν: comparem aliquem tuum quere. Et quid tamen ait noster balathro? Primum, me è Batauis discessisse. Hoc fateor, & volui, & addam debui: cur liberum mihi non esset? Aluerunt te, inquis. Quid? supervacuum, aut terra onus? Ego professionem meam tredecim annorum illis imputo, & cum humanitate litteras, & scientiam cum prudentiâ, sparsa in eorum iuventutem. Adeste, quàm multi è disciplinâ meâ etiam nunc fatemini? millemi, & exteros omitto. Atqui dolo abij, & perfidiam miscui. De dolo agnosco, sed bono:

*Olla & petra non benè congruunt.

PRIVILEGIUM CÆSAREVM.

RVDOLPHVS SECVNDVS diuina fauente clementia electus Romanorum Imperator semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclauoniæ Rex, Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Stiriæ, Carinthiæ, Carniolæ & Wirtembergæ, &c. Comes Tirolis, &c. Nostro & Sacri Impetij fidei dilecto IYSTO LIPTIO gratiam nostram Cæsaream. Postquam inter alia, quæ DEVS immortalis hominibus liberali manu dedit dona, illustria imprimis illa & quasi diuina sunt, quæ in litteris liberalibusque disciplinis consistunt, quibus scilicet homines non tantum ab animalibus ceteris rationis expertibus, sed à rudi etiam & imperito hominum vulgo ita distinguuntur, ut tanquam Dij quidam splendescere in terris videantur: rem sanè præclaram seque dignam illi præstant, qui diligentem iis ipsis in litteris ac disciplinis operam ponunt; præclarissimam verò & Reipub. utilissimam, qui eas ita excolunt, ut aliorum menti docendo, scribendo lumina præferant, eosque ex ignorantia tenebris quasi manu educant. Quos excitare, quos amare atque animare ad dignitatis nostræ munus, ad quod Diuino vocati beneficio, concessuque sumus, imprimis pertinere existimamus. Cum itaque ab iis, quorum nobis spectata fides, qui que iudicare de Litteris possint, acceperimus, insignes te animi ingenique tui dotes tibi à natura insitas à primis temporibus ætatis tuæ ita litterarum ac disciplinarum studiis excoluisse atque exornasse, ut olim iuuenilibus adhuc annis præclara florentis minimeque vulgaris eruditionis specimina præbueris, dum obscura in antiquis scriptoribus loca, quæ quædam tanquam lustra erant, illustrasti, quæque in iis iniuria temporum deprauata & corrupta fuerunt, restituisi, dum vetusta Latine antiquitatis rudera in nouam subinde structuram singulari artificio eleganter conuertisti: ad exquisitam aded & raram doctrinam, quæ magnam de te apud doctos quosque viros opinionem excitari, peruenisse, eamque variis abs te libris acri & graui cum iudicio scriptis atque in lucem editis ostendisse, ut in eo quod tam feliciter tractes scriptiois genere paucos tibi pares hodie reperire sit: iam verò matura te ætate virum, viro magis magisque digna, & viris doctis grata ac Reipub. vilia scribere, quæque à primis illis Romanis olim auctoribus scripta fuerunt, à mendis purgare, & lectissimos quosque ex Musarum hortis, in quibus assidue verseris, flores colligere, concinnare, quibus Lectores mirifice rectes, & eorum pectus ad prudentiam, probitatemque informes: haudquaquam prætermittere volumus, quin Reipub. ad quam hæc abs te ornamenta conferuntur, causa, Cæsareo te nostro elogio decorandum, & quamuis per te satis ipse animatus sis, animandum magis patrociniisque nostro defendendum pro benigna nostra in te susciperemus voluntate. Quoniam verò lucubrationibus atque operibus tuis in lucem edendis, peculiarem te eligere velle Typographum, accepimus, Diplomate hoc nostro privilegioque te & Typographum tuum aduersus quorumcumque fraudem, qui lucri causa, quod fieri solet, eadem excudere aut typis imitari fortè velint, munitos cupimus. Quamobrem pro auctoritate nostra Cæsarea decernimus,

